

Cây cỏ và tôi

Các bạn thân mến,

Hoàng Hậu Maya trên đường về quê đã sanh ra Thái tử Tất Đạt Đa trong vườn Lâm Tỳ Ni, dưới vòm cây Vô Ưu (Sala)...làm tôi nghĩ suy nhiều đến cỏ cây...

Huyền thoại về ngày Đản Sanh của đức Thế Tôn bắt đầu trong vườn Lâm Tỳ Ni, dưới cây hoa Vô ưu. Từ thế giới có mặt của cỏ cây với những tín hiệu của Tình thương và Trí tuệ. Rồi dưới cội Bồ đề Ngài đản đạo và sau đó nhập Niết Bàn. Cái hình ảnh đức Phật luôn ngự trị trong lòng tôi với khu vườn đầy hoa lá. Ngài ngồi thật đẹp, thật tròn đầy như chiếc là bồ đề, lá xanh màu từ bi hỷ xả.

Chắc chắn các bạn sẽ cũng đồng ý với tôi rằng: cây cỏ rất hữu ích và quan trọng cho đời sống con người. Từ thuở lọt lòng cho đến khi đầu bạc, cây cỏ luôn là người bạn thân giao, gắn bó với ta như từ trong tiền kiếp. Nhạc sỹ họ Trịnh có lẽ đã thấm thía và thực chứng điều này khi đặt bút viết xuống: „Ta thấy em trong tiền kiếp với cọng buồn cỏ khô/ Ta thấy em đang ngồi khóc khi rừng chiều đổ mưa” là vậy. Thật ra là vậy, trong một khoảnh khắc nào đó, khi bản tâm hướng về nguồn cội, tôi thẳng thốt nhận ra rằng, dù đó chỉ là một tia chớp, một sát na của dòng đời đến và đi không ngừng nghỉ, dù trong mê đắm hay an lạc....con người và cỏ cây ngàn đời vẫn đã và đang tương sinh, tương hợp, tương duyên không thể nào tách rời.

Tôi bỗng nhớ da diết những ngày tuổi nhỏ đùa vui trên bãi cỏ xanh xanh, nhớ làm sao những chuyện cổ tích được Ngoại kể không biết bao nhiêu lần: chuyện cây khế vàng, cây đa đầu làng với Đình Bộ Lĩnh, cây tre trăm đốt....ôi sao mà đẹp để bình yên dưới những tàng cây xanh mượt, xanh xanh màu cây lá quanh nhà, xanh thắm như nụ cười má tựa vai ba khi ngắm khóm trúc ngoài hiên, cảnh lá dong đưa theo gió sớm và đầu đó có tiếng chim riu rít, có cánh bướm vàng vàng màu nắng thủy tinh.

Bốn mùa đi qua với cái vui cái buồn của nó, thời tiết cứ theo đó mà thay đổi. Chỉ có cỏ cây, hoa trái, lúa rau cùng với ngoại, với má luôn có mặt trong khu vườn xưa, mái nhà ba gian thời ông Ngoại cất nhìn tôi ngày một khôn lớn qua những tàng cây kẻ lá, tôi vẫn nghe đâu đây tiếng con chim chìa vôi trong veo như những hạt sương đầu cành trên những cọng cỏ sớm mé sông. Anh chị em chúng tôi được dạy dỗ như những nhân vật tốt lành trong các truyện cổ tích, sống đời như cây cỏ thụ, có những giấc mơ trong đời như gió núi, chim ngàn, nuôi dưỡng tâm lòng yêu thương trắc ẩn với mọi người, dạy cho con cháu niềm khao khát về sự cứng cỏi và mạnh mẽ phi thường của cỏ thụ đại ngàn hay dẻo dai như những khóm trúc, rặng tre, không lùi bước trước gió bão phong ba...

Và với tôi, sao tôi vẫn thấy quyến luyến đến những cỏ hoa vườn ngoại; cỏ cây dù hèn mọn mọc bờ rào, dù vô danh nhưng vẫn làm xanh lối công viên, giữa đất trời cứ vô ưu mà sống, mà xanh, mà bầu bạn theo từng gót chân chim....

Tôi nhớ ngày Ba mất, má rờng rã 49 ngày chiều nào cũng gom lá rụng đốt trước mộ ba để ba đỡ lạnh khi nằm dưới ba tấc đất, cỏ cây cũng giúp ba ấm áp phần nào khi xa những người thân yêu nhất đời. Hình ảnh Má đốt cỏ khô, lá vàng trước mộ ba đẹp làm sao! Tình nghĩa tròn đầy.

Theo tôi, cây cũng có cái „tâm“ của nó chứ! Tôi vui cây vui; tôi buồn thì cây cỏ cũng hiu hắt dầu dầu. Tôi thấy rõ: tôi thì ngày già nua cùng năm tháng, nhưng những kỷ niệm đẹp trong đời của tôi sao vẫn còn xanh, xanh mướt ở một góc nhỏ thời nữ sinh với bè bạn trong xưa; những con đường chiều lộng gió với lá me bay cuốn quít vào tóc đen....nhân sắc thiên nhiên ấy vẫn mãi mãi thanh xuân, nuôi dưỡng màu xanh hoa lá cỏ cây trong tâm tưởng....một đời cây mấy mươi năm, cũng như mấy mươi năm một đời người.

Với tôi: cây cỏ là tôi, là người – nó vượt ra ngoài sự gò bó hình tướng vô tình của lẽ thường. Đó là những mùa lúa vàng thơm thảo rom rạ ngoài ruộng đồng tháng tám, đó là „cỏ non xanh tận chân trời“ mát mắt của những ngày tháng ba, đó cũng là cái uy nghi kiêu cách của những cây bàng, cây me sân trường xưa, đường phố cũ và đó cũng là đâu đâu những màu xanh tuổi thơ, luôn cả màu vàng tuổi xế...để khẳng định một điều, không thể nào trong đời sống vật chất và tâm linh của con người lại thiếu vắng cỏ cây.

Các bạn cũng như tôi, đã không ít lần trong đời, chúng ta khao khát tìm về tâm cảnh bình yên, không một nỗi rộn ràng, đâu đó dưới vòm cây xanh có sẵn từ tiền kiếp trong chúng ta, để „...xin ngủ trong lòng nôi, ta ru ta ngậm ngùi, xin ngủ dưới vòm cây“ (TCS).

Một dạ xin mời!

Hiên trúc – 5.2018

Tâm Hải Đức

Chuyến Đến: Tiểu Mai
Ngày 15/4/4897 (2018)
www.vietnamvanhien.org